

inte, gör du mig bra ängslig.

Det träffade åter så lyckligt att jag med resande får sända detta bref, så att du har det i Tisdag.

Lilla Hindrik är glad som förrut och allas favorit, Gossarna äro mycket roade att leka med honom, det är som Gossen vore dem närmare än Hanna. Tänderna som jag trodde, att skulle spricka ut, för Gossen, äro ännu ej utspruckna, men jag hoppas att det ej skall dröja länge, förenn jag får berätta dig det. För mig behöfver du ej bekymra dig, jag är annors frisk och rask, utom att jag emellan åt har 10
qväljningar, och inte kan förtära all sorts mat.

Kom min Älskade Make så fort som möjligt hem, jag väntar redan så grufligt efter dig, och tiden emellan hvar postdag börjar att blifva så grufligt lång.

Flickorna Josephine och Eveline, har varit så snella och skrivit mig till, äfven Alexandra har skrivit mig et bref, sedan hon reste, Schmidts äro redan utflyttade på landet, och det kan hända att Josephine kommer hit på några dagar.

Helsa Calle hjertligt, Farväl Älskade Make Glöm aldrig din i döden

trogne Jeanette. 20

Tant och Farbror bedja hjertligt helsa dig.

183 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 29. & 30. VII 1849

HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 29. Julii 1849.

Älskade Make Min!

30

Åter et bref till Dig, jag öfverhopar dig med bref, det gjorde mig så grufligt ont, att du skulle komma på sådana tankar, angående mig, då jag så fort som möjligt, och med riktig glädje skref mitt första bref till dig ock räknade ut, att jag ännu med nästa post skulle få svar. Jag hörde nu af Mag. Korander, som med nästa post skrifver till Dig, att stämplade quverter mottagas en timma före postens afgång, och jag ämnar nu skaffa mig sådana, ty det händer att Postellion ibland dröjer längre, men det skulle ju då ej göra något till saken.

Gud vare låf, vi äro äfven nu alla friska Lilla Hanna är som bäst i 40
Trädgorden med Carolina, och jag hör dem leka och pjoldra, Lilla Gossen sofver så sött, jag tror att luften verkar söfvande på honom, ty han såfver mera dugtigt äfven om dagarna, och det gör honom så godt. Hanna däremot får jag ej alltid till middagsluren blott emellanåt då hon är mycket uttröttad.

För närvarande är här ej andra fremman än Mamsel Vickman, om du kommer ihåg, så var hon här för tre år tillbaka, hon sjöng många nätta stycken helt okonstlat, och jag hörde äfven dig nån gong tala om dem. Det är en mycket söt Flicka. Här är så tyst och stilla nu på 50
Prästgården. Unga Fru Killiander väntas hit i mårgon, det skall blifva roligt, då får man säkert ofta höra musik. Det skall blifva roligt att se huru små herskapet trifs tillsammans hennes lilla Gosse är aldeles lika gammal med Henrick, men är ändå mera försig kommen, han kryper så snellt, men Henrick, slipper ej långt stycke, men tro ej därför att jag ängslas, han är nog söt ändå, och jag hoppas, att han med Guds hjälp,

skall blifva en snell Gosse, och göra Pappa och Mamma glädje,

Älskade Make, om du ändå visste huru svårt det käns, att vara så här i okunnighet, om hvad du nu tänker och funderar på, och att du har stora bekymmer vet jag nog, och derföre skulle det gjort mig bra stor glädje om du låtit mig veta, och dela dina bekymmer, ty huru kan du tro, att jag skulle vara likgiltig, för någonting som rör dig, om du ändå skulle veta huru ofta jag kommer till dig, i din kammare, för att säga dig så mycket som ligger mig om hjertat, men Gud vet huru jag alltid blir så stum, allt skulle ju blifva förrändrat om jag vore öppen, fast du
10 då offa skulle få höra bra stora barnsligheter, men det skulle ju vara mig till nytta, då du kärleksfullt skulle rätta mig.

Den 30 Julii.

I går sent på afton fick jag tvenne bref af dig, et skrifvit den 18 och et den 22 Julii. Tack Älskade Make före dina kärleksfulla ord, det är så ljuft så ljuft hvar gång jag får läsa dem, men tillika är det något som förebrår mig, din lott borde vara helt annan, och Gud, vet huru du kunde hålla af mig, stackare, jag har nog ofta tänkt derpå.

Om jag då vi blef förlåfvade, helst hade varit sådan jag nu är, så hade
20 det alldrig gott så som det nu gott, du hade ej då blifvit så likgiltig, men jag undrar ej att du blef det då, nemligen likgiltig, att få veta hvad jag tänker, ty jag kommer med smärta ihåg, huru du lockade ur mig hvar ord. Om det ändå allt kunde hjälpas, skulle det blifva helt annorlunda, men det kan alldrig blifva så, som det hade blifvit, om jag varit en helt annan. Man måste ändå hoppas på det bästa, kanske det med Guds hjälp kan blifva annor lunda, Förflora ej hoppet Älskade Make, du håller ju ännu lite af mig, och jag Älskar dig så innerlig, derföre slå ej bort alla tankar på en lycklig framtid.

Huru är det med Calle stackare han lär trifvas väl, huru går det med
30 hans resa Christina, blir den af! Helsa honom, hjertligt från Hanna och Lilla Gossen som han säkert kommer att få bra trefligt tillsammans han skrattar jemt, äfven från mig hjertliga helsningar. Hanna kommer nog ihåg Pappa, hon säger alltid att Pappa hemtar namu åt henne och Gossen slarven som hon nu kallar honom. Farväl nu ljufva Maka, Gud gifve att allt hvad du företar skulle gå lyckligt ock bra,

Tant och Farbror bedja hjertligt helsa, de fråga alltid i hvart bref, om jag ej glömt att helsa dig från dem. De äro utmärkt söta allt längre jag är tillsammans med mera måste jag hålla af dem, äfven Farbror är riktigt söt. Farväl Farväl.

40

184 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 31. VII 1849 HUB, JVS handskrifssamling

Ömt älskade Maka min!

Den 14:de sände jag härifrån med posten mitt första bref. Det var
50 första postdag efter min hitkomst, den 10. Men detta bref kunde icke hinna fram till Tisdagen den 17 utan den 24:de, då ni till Idensalmi har blott en post i veckan. Den 18:de skref jag med Lennart Forstén, den 22:dra med Kellgren. Nu har jag dröjt hela nie dagar, ehuru jag undertiden fått tre Dina öma, förståndiga, mig så kära bref. Men skulle jag också skrifvit med posterna den 28 eller 30, så hade Du ej fått bref tidigare än detta, den 7:de Augusti. Då är icke värdt, att Du mera